

радость: „подобни немѣ ще вѣдемъ, кога видимъ, какъ-то е.“(1) Тѣка го не виждамы, какъ-то ѣ, и само го вѣрвамы, и това е сичкото блаженство на черквата, дѣто да не гледамы, и да вѣрвамы: „блаженни не видѣвшин, и вѣровавшин.“(2). Тамо го гледамы какъ-то е, и вѣкы не вѣрвамы, и това е сичкото блаженство райско, дѣто да не вѣрвамы, и да гледамы. „подобни немѣ ще вѣдемъ, кога го видимъ какъто е.“ Тамо нѣма вѣкы вѣра, (говори Апостолътѣ) защото е видѣніе; исчезнѣ сѣнката сѣме свѣтлината; тамо нѣма надѣжда, защото е наслажденіе; престанѣ вѣдѣнето, види сѣ настоящето; тамо има една сама любовь, защото обичамы онова крайнето благо, което гледамы, и сѣ насыщава оумътѣ ни чрезъ зрѣніето, насыщава сѣ сърдцето ни чрезъ наслажденіето. „Насыщѣ сѣмъ внигда ѣвѣтимисѣмъ славу твою.“(3) И отъ тѣмъ разбърате ли още що е Рай? не; вѣрвамы го и азъ, защото колкото може каза единъ человекъ, не е достатъчно колкото трѣбваше да каже: „Сичко, колкото може да каже нѣкой, не казва нищо по достоинство.“(4) свидѣтелствува Григорій Нисскій. „О Раю! ний можемъ тѣ спечали, нъ ний не можемъ да тѣ раздѣлемъ.“

Соломоновата слава сѣ прочула по всичкыты страны на земата; царицата Стіопска Сава чула работы чюдны да сѣ приказватѣ за тойзи царь; тѣ была чула много работы, които едвѣмъ вѣрвала; поискала да гы види и сѣ очиты си; и тѣй придрѣжена отъ голѣмо число тѣлохранители, тръгнѣла, и достигнѣла въ Иудеѣ. Когато вѣзла въ Иерусалимъ, и послѣ въ царскыты палаты, и видѣла толко великолѣпіе, и толко сѣкровища, и като видѣла толко слава, и чула толко премѣдрость, когато излѣзла предъ царь Соломона, царю мѣ рѣкла, азъ слышѣхъ за царството ти дѣла преславны, нъ азъ не вѣрвахъ оныѣ, които ми гы рассказвахъ, до гдѣто дойдохъ сама, и гы видѣхъ сѣ очиты си: „Не вѣровахъ глаголющымъ мнѣ, дѣнде же придѣхъ, ѣ оувидѣша ѣчи мой.“[5] Гледамъ гы, вѣрвамъ гы, чюдѣ сѣ, и маѣ сѣ; казвамы ти обаче, че азъ не чюхъ толко, колкото гледамъ; азъ гледамъ безбройны: азъ не съмъ чула почти ни за половината: „И сѣ нѣсть ниже половины, ѣкоже возвѣстиша мнѣ.“

Христіане, много сѣ оныѣ работы, за които ни казватѣ за Ра-

(1) Посл. Иоан. гл. 3. ст. 2 (2) Иоан. гл. 20, ст. 29 (3) Псал. 16, ст. 15. (4) Слово на Макав.

[5] 3. Царств. гл. 10, ст. 7.